

ringer, man kommer til at gøre. — Til sidst har jeg endnu dette at sige, at det ærede kongevalgte Medlem i Slutningen af sine Bemærkninger i Gaar fremsatte nogle Udtalelser, som jeg ikke tror at tage fejl ved at fortolke som Udtryk for Beredvillighed fra hans Side til at yde sin højst værdifulde Bistand til at bringe et Resultat ud af vore Forhandlinger. Disse det ærede Medlems Udtalelser takker jeg ham for, og jeg er overbevist om, at naar vi fra alle Sider med god Hensigt gaa til Arbejdet, saa vil det ogsaa lykkes at naa et Resultat.

Steensen-Leth: Jeg har med Interesse hørt den højtærede Ministers Svar, men jeg maa tillade mig at gøre en Indvending derimod, idet den højtærede Minister har misforstaaet mig i en enkelt Retning. Han sagde, at Konsekvensen af det Standpunkt, jeg har indtaget, maatte blive, at man heller ikke til Kommunerne brugte en Grundbeskatning. Men det maa jeg reservere mig imod, jeg har udtrykkelig i mit Foredrag i Gaar gjort opmærksom paa, at der for Kommunerne eksisterer Grund til at opkræve en saadan Skat, idet man virkelig kan paapege, at Grundejendommene fordre Ydelser af Kommunerne fremfor al anden Slags Formue. Altsaa, det kan ikke være og er ikke Konsekvensen af mine Betragtninger, fordi de ere grundede i, at ved en Skat, der paalignes efter Ydelsen, maa tages Hensyn til Evnen, der haves, det er jo Grundprincippet for mine Betragtninger. Jeg har forgæves søgt en Definition af, hvorledes man vil begrunde en Grundskat til Staten, naar man ikke hylder Socialismens Princip, at Staten ejer Prioritet i selve Grunden. Jeg kan kun se, at naar man paaligner en Skat, som man erklærer for at være en Grundskat, paaligner man en Formueskat paa et Sted, hvor Formuen ikke eksisterer, og opkræver Skat af den Mand, der ikke ejer den, det er det, man kalder en Grundskat. Hvis man ikke vil tage denne Definition, ser jeg ikke andet, end at man maa tage Socialismens Definition om, at Staten ejer en Prioritet i Grunden, og den tror jeg, at Landbrugerne vilde modsætte sig.

Jeg tillod mig at rette det direkte Spørgsmaal til den høje Regering, om den agtede at forberede og til næste Aar at forelægge et Lovforslag om en Ændring af den kommunale Valglov i Kjøbenhavn. Jeg har intet Svar faaet paa det, men intet

Svar er ogsaa et Svar, og jeg takker den højtærede Minister, fordi han derigennem har tilkendegivet, hvorledes hans Stilling er til dette Spørgsmaal.

Den højtærede Minister indrømmede nu, at Grundskatter vare let overførlige i visse Tilfælde paa det brede Lag, at de derfor ikke svares af dem, man egentlig har paalignet Skatterne, nemlig Grundejerne, men overføres til Lejerne. Det har den højtærede Minister selv i dette Øjeblik udtalt, det var et af de Punkter, fra hvilke jeg har begrundet min Anke mod den kommunale Beskatning i Kjøbenhavn. Jeg takker for, at den højtærede Minister har indrømmet dette. Hvis han indrømmer dette over for Grundskatten til Staten, maa han ogsaa indrømme, at det samme maa være Tilfældet med Hensyn til Grundskatter til Kommunerne.

P. G. C. Jensen: Jeg skal ikke forlænge Debatten. Jeg ønsker kun at udtale en Bemærkning af mere almindelig Natur med Hensyn til et særligt Punkt, og det er Spørgsmaalet om Vurderingsreglerne. Det forekommer mig nemlig, at den højtærede Minister antog, at det vilde være noget ukendt at vurdere Ejendomme saaledes, at man betragtede dem som fritagne for saadanne Byrder som Arvefæsteafgift o. desl. Men hvis det var den højtærede Ministers Mening, tager han fejl deri, thi ved alle Kreditforeninger, som laane ud i Landejendomme, er det bestemt, at Ejendommene netop skulde vurderes som fri Ejendomme, saaledes at der ikke skal tages Hensyn til Arvefæsteafgift o. desl. — for Tiendernes Vedkommende er det en anden Sag. Man vurderer altsaa Ejendommene, som om de ikke havde denne Byrde, og naar man har udført denne Vurdering, bestemmer man det Laans Størrelse, som overhovedet kan gives, og derfra drager man netop den kapitaliserede Værdi af saadanne Byrder som Arveafgifterne. Det er altsaa noget, som praktiseres hele Landet over den ene Dag efter den anden i de store Kreditforeninger med Hensyn til Landejendomme, der vurderes til Laan. Jeg vilde kun gøre denne lille Bemærkning, som maaske ikke var alle tilstrækkelig bekendt.

I øvrigt tillader jeg mig at udtale min Tak til den højtærede Minister for den imødekommende Udtalelse, han i det hele taget kom med. Jeg tvivler ikke om, at det skal lykkes ved velvillig Forhandling at komme til Ende med denne Sag.